

Princippet i overgangsordningen er, at hele kapitalindkomsten (positiv eller negativ) ikke straks fra 1987 alene indgår i den proportionalt beskattede skattepligtige indkomst, men at en del af den positive nettokapitalindkomst tillægges den progressivt beskattede personlige indkomst og en del af den negative nettokapitalindkomst fratrækkes i den personlige indkomst. På tilsvarende måde fragår en del af de fradragsberettigede udgifter i den personlige indkomst i overgangsperioden.

Princippet bevirker, at negativ nettokapitalindkomst og fradragsberettigede udgifter i årene 1987-91 vil kunne få en skatteværdi på op til 68 pct., og at positiv nettokapitalindkomst også i årene efter 1987 vil kunne blive beskattet med op til 68 pct. Det vil ske i de tilfælde, hvor positiv eller negativ nettokapitalindkomst eller fradragsberettigede udgifter indgår ved opgørelsen af den personlige indkomst.

Overgangsreglerne går for positiv nettokapitalindkomst nærmere ud på, at 60.000 kr. i 1987 og yderligere 25.000 kr. hvert af de følgende år omlægges fra progressiv til proportional beskatning.

Negativ nettokapitalindkomst omlægges gradvis til fradrag i den proportionalt beskattede skattepligtige indkomst, dvs. til en fradragsværdi på ca. 50 pct. I 1987 omlægges mindst 35.000 kr. og resten af omlægningen sker i løbet af perioden frem til 1992. Negativ nettokapitalindkomst over 150.000 kr. omlægges straks fra 1987. Endvidere skal der omlægges 25 pct. af det beløb, der fremkommer, når den personlige indkomst nedsættes med 200.000 kr. og med negativ nettokapitalindkomst på indtil 150.000 kr.

Endelig skal de fradrag, der indgår i den skattepligtige indkomst, men ikke i den personlige indkomst eller kapitalindkomsten, i perioden frem til 1992 omlægges fra fradrag i personlig indkomst til fradrag alene i den skattepligtige indkomst med 20.000 kr. årligt, dog mindst 1/6 pr. år.

Øget kontrolindsats m.v.

Det er endelig en del af skattereformen, at der skal gennemføres en øget kontrolindsats på skatte- og toldområdet gennem forholdsregler, der øger ligningens effektivitet og modvirker skatteunddragelser. Desuden skal der gennemføres regler, der modvirker skatteflugt.

Beskatning af foreninger, fonde m.v.

Der er gennemført en beskatning af fonde, visse foreninger og visse finansielle institutioner f.eks. kreditforeninger, der hidtil helt eller delvis har været skattefri. Skatteprocenten er 50 ligesom for aktieselskaber, og beskatningen bygger i princippet på de regler, der gælder for beskatning af aktieselskaber.

På grund af den særlige virkeform og det specielle formål, fonde, foreninger og institutter normalt har, indeholder loven dog en lang række lempelser i forhold til selskabsbeskatningen, således at resultatet som altovervejende hovedregel bliver, at fonde og foreninger kun beskattes af indtægt, der spares op, mens indtægt, der bruges til varetagelse af fondens eller foreningens formål, ikke beskattes.

Den gennemførte begrænsning af fradrag for repræsentationsudgifter og kursgevinstordningen påvirker også selskabsbeskatningen.

Skattereformen og kommunerne

Det er en del af skattereftaalen, at skattereformen ikke må forringe den kommunale økonomi.

De centrale elementer i reformens personbeskatning (opdeling af indkomsterne i personlig indkomst og kapitalindkomst, den ændrede skatteskala og sænkningen af marginalsattesatserne) har ikke konsekvenser for kommunernes udskrivningsgrundlag. Derimod vil fradragsaneringen påvirke kommunernes økonomi, ligesom fonds- og foreningsbeskatningen vil give kommunerne øgede indtægter. Virkningen af den øgede kontrolindsats på skatte- og toldområdet og af reglerne, der modvirker skatteflugt, vil også forøge det kommunale skatteprovenu.

Med et kommunalt personfradrag for 1987 på 21.200 kr., dvs. 500 kr. højere end i 1986, skønnes skattereformen alt i alt at være provenuneutral overfor den kommunale økonomi i 1987.